

ת"פ 5158/11/15 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נגד ווליד עטייה

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 5158-11-15 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' עטייה ואח'
ת"פ 38218-10-18 מדינת ישראל נ' עבידיה(עציר)
ואח'

בפני	כבוד השופט, סגן הנשיאה מנחם מזרחי
בעניין:	המאשימה: משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה באמצעות ב"כ עוה"ד נועם אלימלך
נגד	
הנאשם:	ווליד עטייה באמצעות ב"כ עוה"ד שוקרי אבו טביק וחי אוזן

גזר-דין

א. כתבי-האישום:

הנאשם הורשע בעקבות הודאתו בכתבי-האישום הבאים:

במסגרת ת"פ 5158-11-15 שלום רמלה, בעבירות של גניבת רכב לפי סעיף 413ב לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

בתאריך 23.10.15 גנב הנאשם יחד עם אחר אופנוע, בנסיבות המתוארות בעובדות וגנבו לו נזק בשווי של 3,340 ₪.

ביחס לכתב-אישום זה נדון הנאשם בתאריך 2.4.17, בין השאר, לצו מבחן וכן ל - 400 שעות לתועלת הציבור ולמאסר מותנה - עניין אשר ידון בהמשך.

למרות הזדמנות שניתנה לנאשם לבצע את 400 השל"צ (ביצע רק 17 שעות) ולעמוד בצו המבחן, הוא לא ביצע את השעות ולא קיים את הצו, ולפיכך, צווים אלו הופקעו והוא עומד לדין מחודש ביחס לאירוע עברייני זה.

במסגרת ת"פ 38218-10-18 שלום רמלה, בעבירה של התנהגות פסולה במקום ציבורי לפי סעיף 216 (א)(1)

לחוק הנ"ל.

בתאריך 25.11.17 השליך הנאשם, יחד עם שניים נוספים, אבנים בסמוך לחלונות של שני רכבים והם נמלטו מן המקום.

במסגרת ת"פ 44117-09-18 שלום ירושלים, בעבירה של גניבת רכב לפי סעיף 413 לחוק הנ"ל.

בתאריך 20.9.18 גנב הנאשם אופנוע, יחד עם אחרים בנסיבות המתוארות בעובדות.

במסגרת ת"פ 11869-06-19 שלום תל-אביב-יפו בשתי עבירות של גניבת רכב לפי סעיף 413 לחוק הנ"ל, שתי עבירות של הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287 (א) לחוק הנ"ל והתחזות כאדם אחר במטרה להונות לפי סעיף 441 לחוק הנ"ל.

בתאריך 28.5.19 גנב הנאשם, יחד עם אחרים, שני אופנועים. עקב אירוע זה, שוחרר הנאשם בתאריך 22.10.18 ממעצרו בתנאים המתוארים בחלק הכללי, ובניגוד להוראה זו, שהה הנאשם יחד עם האחרים ברכב - הוא התבקש להזדהות בפני שוטרים והציג בפניהם תעודת זהות של אחיו.

ב. מתחמי ענישה:

נוכח עקרון ההלימה ופסיקה הנוהגת בתחום, אני מקבל את מתחם הענישה שהוצע על ידי המאשימה בטיעוניה, כלומר שבין 8 - 18 חודשי מאסר בפועל בגין כל אירוע של גניבת אופנוע, וביחס ליתרת העבירות מתחם שבין מאסר הצופה פני עתיד עד מספר חודשי מאסר בפועל.

התכלית העומדת אחר העבירות אותן ביצע הנאשם ברורה והיא מניעת הפגיעה ברכוש הזולת, מניעת גניבת האופנועים, מניעת הנזק הישיר הנובע לבעלי האופנועים מאותה גניבה, דרך הפגיעה בתחושת הקניין והביטחון האישי שלהם ושל האזרחים בכלל, ומניעת הנזק העקיף הכללי הנובע מכך הן לחברות הביטוח, הן לשיעור פרמיית הביטוח לכלל הציבור והן לרשויות האכיפה הנלחמות מלחמת חורמה בתופעה הקשה.

למרבה הצער, גניבות של רכבים והובלתם מתחומי ישראל לתחומי האזור הפכה **למכת מדינה** ממש בהיותה תופעה עבריינית רווחת, הגוזלת משאבי אכיפה רבים והיא ראויה למענה עונשי מיוחד.

בית-המשפט העליון קבע לא אחת, כי "למרבה הצער, **תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה** שאלה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור...**כמעט שהפכה לעשר מכות**, היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים,

ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית, המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך" (ראו: ע"פ 11194/05 אבו סביח נגד מדינת ישראל - 15.5.06).

אפנה אל פסקי הדין הבאים שאותם יש לקרוא בשינויים המחויבים:

רע"פ 2653/15 משה אברהם נגד מדינת ישראל, תק-על 2015(3), 6544:

גניבת אופנוע, ועבירות נוספות נלוות, הרשעה לאחר שמיעת ראיות, בעל עבר פלילי (לחובתו 10 הרשעות קודמות, רובן ככולן, בעבירות רכוש - ריצה עונשי מאסר ממושכים - בעל מאסרים מותנים) תסקיר שלילי, נקבע מתחם שבין ששה לחמישה-עשר חודשי מאסר, נדון ל - **14 חודשים בגין תיק זה וכן הופעלו מאסרים מותנים**.

רע"פ 2011/10 בדרן נגד מדינת ישראל (10.2.10):

גניבת רכב אחת וניסיון גניבה, נאשם צעיר, נעדר עבר פלילי, תסקיר חיובי נגזרו - **8 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 1052/17 ג'ברין נגד מדינת ישראל (24.1.17):

גניבת רכב לאחר נטילת מפתחו הרכב מבעליו, צעיר, ללא עבר פלילי, נדון ל - **8 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 7890/10 מליטאת נגד מדינת ישראל - רע"פ 4790/13 פלוני נגד מדינת ישראל - רע"פ 8544/09 באבי נגד מדינת ישראל - ארבע עבירות של גניבת רכב נדון ל - 36 חודשי מאסר בפועל - **הכל בשינויים המחויבים**.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 61853-01-13 **דעמה נגד מדינת ישראל** (7.4.13):

הנאשם נדון ל - **15 חודשי מאסר** בפועל בגין גניבת רכב אחת, נהיגה פוחזת ושב"ח.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 26049-12-12 **אל טורי נגד מדינת ישראל** (24.2.13):

הנאשם נדון בגין גניבת רכב ל - **12 חודשי מאסר בפועל**. בית-המשפט המחוזי המליץ למערער לחזור בו מן הערעור, וכך נעשה. דובר בצעיר, בעל תסקיר חיובי.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 39243-03-17 **נאתי נגד מדינת ישראל** (19.9.17):

גניבת רכב, זיוף סימני זיהוי, נהיגה ללא רישיון נהיגה, נהיגה בזמן פסילה, ללא ביטוח, הפרעה לשוט, הליך שיקום מוצלח, נדון ל - 9 חודשי מאסר בפועל.

ג. שיקולי ענישה:

עבירות גניבת האופנועים, שאותן ביצע הנאשם חמורות והן מחייבות ענישה גמולית, אשר תרתיע אותו, את הרבים ואשר תשתלב במגמת הענישה המחמירה בכל הקשור לעבירות רכוש ברכבים, **בהיותה מכת מדינה**.

לחובת הנאשם עבר תעבורתי הכולל 7 הרשעות תעבורה קודמות, **ותשומת הלב להרשעתו התעבורתית האחרונה מחודש אפריל 2022 בגין עבירה מספטמבר 2021** בעבירה של נהיגה תחת השפעת סמים (במ/2).

במסגרת גזר-הדין נשוא כתב-האישום הראשון **עומד ותלוי עתה מאסר מותנה בן 6 חודשים, שהינו בר הפעלה (במ/3)**.

עיון בפרוטוקול הדיון מלמד, כי בטרם נגזר-דינו של הנאשם הוא אמר את המילים הבאות: **"אני יודע שטעיתי. אני למדתי מהטעות שלי. אני עובד. לא רוצה לחזור על הטעות הזו"** (עמוד 15 שורה 15). והנה, ניתן לראות, כי מילותיו היו אותיות פורחות באוויר, חסרות תוכן, משום שבהמשך שב הנאשם לבצע עבריינות נוספת, **בעלת סגנון זהה**.

עוד ניתן ללמוד, כי בית-המשפט ציין בגזר-הדין ביחס לנאשם כי **"...נדמה כי הפנימו את חומרת מעשיהם..."** (עמוד 16 שורה 21). אכן, מעשיו של הנאשם לימדו להיפך - הוא כלל לא הפנים את חומרת מעשיו ולכן עתה הוא ראוי לענישה חסרת פשרות.

אכן, **זהו נאשם שלא הפנים את חומרת המעשה** ונראה כי פירש את ידו הסלחנית של בית-המשפט באופן שגוי, כהקלת ראש, **ועתה יש להבהיר לו בענישה מחמירה, גמולית ומרתיעה את חומרת מעשהו**.

בכל הקשור לטענת הנאשם, כי לא ניתן להורות על הפעלת המאסר המותנה נשוא התיק הראשון, הרי שסעיף 71ד (3) לחוק הנ"ל קובע, שאם הנאשם לא ביצע את צו השל"צ, הרי שניתן לבטלו ולהטיל עליו עונש **נוסף** על העבירה המקורית במקום צו השירות.

החוק קובע בצורה מפורשת, כי במקרה שכזה ניתן להטיל על הנאשם עונש "נוסף" לענישה האחרת שהוטלה עליו, ועתה יתרת ענישה זו, ובפרט עונש המאסר המותנה שהוטל עליו, הינו עונש חב הפעלה, כאשר הנאשם ביצע עבריינות נוספת שמחייבת את הפעלתו.

איני מקבל את עמדת הנאשם, שלפיה מכיוון שעונש השל"צ הופקע, אזי הפקעה זו מפקיעה את **כל** רכיבי הענישה

הנותרים ובכלל זה את עונש המאסר המותנה. גישה זו, אינה עולה מלשון החוק ואינה עולה בקנה אחד עם תכלית ההפקעה, שהיא מפקיעה אך ורק את רכיב השל"צ ואת צו המבחן, ואילו יתרת העונשים תלויים ועומדים על כנם. פרשנות הנאשם בעניין זה מבקשת להעניק לו פרס המאיון את תכליתו של המאסר המותנה, במקום שבו הוא ראוי לענישה הגודרת את הפרצות ואין להרשות פרס שכזה.

עונש המאסר המותנה הוטל על הנאשם בתאריך 2.4.17 והוא בן 6 חודשים למשך 3 שנים שלא יבצע כל עבירת רכוש בנוגע לרכב (במ/3) והעבריינות הנוספת שאתה ביצע בהמשך בהחלט מחייבת את הפעלתו של המאסר המותנה.

אציין, כי בתאריך **25.12.17**, כאשר הנאשם ביקש כי אורה על הארכת צו השל"צ, הענקתי לנאשם **הזדמנות נוספת והזהרתי אותו** בעמוד 15 כדלקמן (במ/5):

אכן, עונשו של נאשם זה עתה, נוכח העובדה שהוא המשיך להפר את צו המבחן והשל"צ הינו לדיון מלכתחילה וסמכות זו קבועה גם בסעיף 16 (2) לפקודת המבחן.

ודוק, כאשר הנאשם עמד בפניי וביקש כי אורה על הארכת צו השל"צ, **היה זה לאחר שהוא השליך בתאריך 25.11.17 יחד עם חבריו אבנים בסמוך לחלונות של שני רכבים ונמלטו מן המקום**. הנה כי כן, הוא ניצב בפניי, ביקש כי אורה על המשך ענישה שיקומית בעוד שכבר אז הייתה דרכו של עבריינות.

אין ספק, כי הנאשם הפגין תעוזה עבריינית המחייבת להפגיש אותו עתה בענישה בעלת משקל.

מתן הזדמנות זו שאותה לא ניצל הנאשם, אלא שמעבר לכך - **במקום לנצל את ההזדמנות המשיך הנאשם לבצע עבריינות נוספת**, מלמדת כי מדובר בנאשם נעדר כל מורא מן החוק, שעתה יש לגדור עמו את הפרצות בענישה מחמירה ביותר.

האירוע העברייני שבמסגרתו בתאריך 20.9.18 גנב הנאשם אופנוע, יחד עם אחרים, וזה מתאריך 28.5.19 שבמסגרתו גנב הנאשם יחד עם אחרים שני אופנועים **בהחלט הופכים את המאסר המותנה להיות חב הפעלה**.

בעניינו של הנאשם הוגשו רצף של תסקירים, אולם אני מקבל את ההמלצה שהובאה בהם.

אכן, התסקיר האחרון מחודש יולי 2022, אוחז המלצה שיקומית, שלפיה יש להעמיד את הנאשם במבחן ולהטיל עליו 300 של"צ, אך אזכיר, כי מלכתחילה ניתן גזר-הדין במסגרת ת"פ 5158-11-15 נוכח המלצה שיקומית שהוגשה על-ידי שירות המבחן, אולם אחריתו מעידה על ראשיתו, והיא **שזהו נאשם שכלל לא עבר הליך שיקומי**, אלא להיפך, שב וביצע עבריינות זהה, **וזאת בתוך תקופת המבחן**, כך שאין עתה לקבל עוד את המלצת שירות המבחן, המבקשת להשיב את הגלגל לאחור, כאילו לא ארע דבר.

התסקירים מציגים את תולדות חייו, מתארים הליך של טיפול רגשי, ובתחום בריאות הנפש, מלמדים כי זהו נאשם אשר חווה אובדנים, מצוקה רגשית - בעל התסקיר מביע את ההערכה כי ענישה מחמירה תוביל לגרסיה במצבו ומציע לשוב ולהטיל עליו **300 של"צ - כלומר פחות מעונש השל"צ המקורי**.

בכל הכבוד להמלצת שירות המבחן, איני יכול לקבלה: **בתסקיר האחרון קיימת התעלמות, הלכה למעשה, מרצף המעשים העבריינים, מהמפגש עם רשויות אכיפת החוק ובית-המשפט ועם העובדה, שתחת "עינו הפקוחה" של שירות המבחן במסגרת צו המבחן הנאשם ממשיך לבצע עבריינות נוספת.**

בכל הכבוד, התסקירים העדכניים, אינם אלא תמונת מראה של אלו משנת 2017, אשר עמדו ביסוד גזר-הדין השיקומי ואין בהם התמודדות אמיתית עם רצף העבריינות שהגיע לאחר מכן.

זהו נאשם אשר העניק להליך השיקומי סטירת לחי מצלצלת, אשר הבין את ההליך השיפוטי ככזה המפרש את מעשיו באורח סלחני, ועתה יש להשיב לו כגמולו תוך הושטת יד עונשית, אשר תרתיע אותו מלשוב ולבצע מעשים עברייניים בעתיד.

עד כמה מדובר בנאשם שאינו נענה לסמכות ואינו ירא את אימת הדין יעיד המהלך הבא: למרות כל המתואר לעיל, בשנת 2019, וכן בתאריך 5.1.20 הפנית את הנאשם לקבלת חוות דעת מאת הממונה על עבודות השירות והוא הוזר, כדלקמן:

למרות ההזדמנות החוזרת, תחילה לא התייצב הנאשם בפני הממונה על עבודות השירות, ולאחר מכן נמצא לא נמצא כשיר, ולפיכך אין בפני חוות דעת שלפיה הוא כשיר לביצוע עבודות שירות.

בהחלט שקלתי לזכות הנאשם את העובדה כי הוא הורשע בעקבות הודאתו, **את החיסכון בזמן ציבורי, את מצבו הרפואי, הנפשי** ואת יתרת השיקולים שהוצגו בידי ב"כ, אולם אין בהם, בנסיבות תיק זה, כדי להטות את הכף ביחס למי אשר פעל לביצוע עבריינות חמורה בלא שיש עליו כל מורא מאימת הדין.

שקלתי את התקופה בה היה הנאשם נתון בתנאים מגבילים ואת התקופה בה היה עצור באיזוק אלקטרוני, כפי שפירט ב"כ בטיעוניו.

שקלתי את העובדה כי מדובר בעבירות ישנות, אולם בל נשכח, כי אלו נעברו בתקופה בה היה הנאשם נתון תחת צו מבחן.

איני מעניק משקל לדבריו האחרונים של הנאשם, אשר הבטיח, שהוא "מנסה להיות בדרך הטובה", שכן הראיתי שבעולם המעשה לא כזו הייתה דרכו.

ד. מסקנה:

רצף השיקולים דלעיל, מלמד, כי בפניי נאשם, שביצע עבריינות רכוש-רכב חמורה, אשר לא למד את לקחו, ואשר תמונת המצב השיקומית שאותה ביקש להציג, גם באמצעות תסקירי שירות המבחן העדכניים הינה בגדר אחיזת עיניים, ועתה יש להטיל עליו ענישה חמורה, אשר תבהיר לו את חומרת מעשיו ותרתייע אותו מלשוב ולבצע מעשים שכאלה בעתיד.

אני סבור שאין עוד לתת לנאשם זה הזדמנות שיקומית נוספת בדרך של ענישה הנושאת אופי שיקומי השמורה לכאלה, אשר אחזו ביד השיקומית שהושטה לעברם, ניצלו אותה לטובה והוכיחו מארג שיקומי מוכח.

המאשימה עתרה להטיל על הנאשם 36 חודשי מאסר בפועל, להפעיל את העונש המותנה במצטבר, אולם אני סבור, כי למרות האמור לעיל, תהא זו ענישה חריפה מדי ביחס למי, אשר ירצה בפעם הראשונה עונש מאחורי סורג ובריח.

ה. תוצאה:

לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 16 חודשי מאסר בפועל.

ב. אני מורה על הפעלת עונש המאסר המותנה חב ההפעלה מת"פ 5158-11-15 שלום רמלה (במ/3) בן ששת החודשים וזאת במצטבר לעונש המאסר בפועל דלעיל.

ג. סה"כ ירצה 22 חודשי בפועל, מהם תנוכה תקופת מעצרו בכל התיקים, כפי רישומי שב"ס ולשם כך הנאשם יתייצב בתאריך 6.11.22 בשעה 09:00 בבית-הסוהר הדרים, כשהוא מצויד בעותק מגזר-דין זה ובתעודת זהות.

ד. 6 חודשי מאסר שאותם לא ירצה הנאשם אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מהיום עבירת רכוש הנוגעת לרכב.

ה. 3 חודשי מאסר שאותם לא ירצה הנאשם אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מהיום אחת מיתרת העבירות בהן הורשע.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז/לוד בתוך 45 ימים.

צו כללי למוצגים.

כל התיקים סגורים.

ניתן היום, י"ז אלול תשפ"ב, 13 ספטמבר 2022, במעמד הצדדים.